

► **Janez Janša, Quentin Drouet**
C'était un rendez-vous (déjà vu), 2007

1976. francuski režiser Claude Lelouch napravio je kratki film od samo devet minuta, naslovljen *C'était un rendez-vous*. Film snimljen u Parizu u rane jutarnje sate vratolomna je jurnjava gradskim ulicama, snimljena subjektivnim kutem, kamerom pričvršćenom na prednji dio automobila, koju nikada ne vidimo. Na kraju utrke vozač izlazi iz automobila upravo na vrijeme da atraktivnu plavušu uhvati u ruke. Tijekom lude jurnjave automobil straši prolaznike, uplaši golubove i krši praktično sva prometna pravila, ne obazirući se na semafore i jednosmjerne ulice, penjući se na pločnik i upuštajući se u opasna pretjecanja. Automobil nikada ne vidimo, no zvuk motora jasno ukazuje na Ferrari.

U travnju 2007. slovenski umjetnik Janez Janša otišao je u Pariz da bi snimio *remake* filma *C'était un rendez-vous*. Poput izvornika, video traje 9 minuta, ima isti *soundtrack*, prethodi mu isti uvod i slijedi put kojim je išao i Lelouche. Razlika se vidi u kutu kamere, koja je mnogo bliže tlu, i na kraju videa, kada se vozilo zaustavi i suočimo s partnericom, ovaj puta ne atraktivnom plavušom, nego kornjačom. Prema Janšinim riječima, remake je snimljen kamerom pričvršćenom na oklop grčke čančare. Njome je praćena kornjačina „jurnjava“ ulicama (brzinom koja nigdje ne prelazi 0,32 km/h), da bi se film kasnije sažeo u 9 minuta. Kao i u izvorniku „crvena se svjetla ignoriraju, ne poštuju se jednosmjerne ulice i prelaze se središnje crte.“

Filmom *C'était un rendez-vous (déjà vu)*, Janez Janša nije stvorio samo remake medijskog artefakta, odnosno filma Claudea Leloucha. Ova reinterpretacija ne gleda na *C'était un rendez-vous* kao na završeni artefakt, nego kao na *otvoreno* djelo koje obuhvaća i produkcijski postupak i legende koje je stvorilo te njima vješto barata već dulje od 30 godina.